

Interview mevrouw Schinkelshoek,
Capelseweg 70.

Mijn naam is mevrouw Schinkelshoek, Ik ben geboren op 9-2-1925 in Capelle aan den IJssel op het adres Dorpsstraat 65, waar ik een heerlijke jeugd heb gehad. Je kon daar als kind overal spelen. In dit huis woon ik al zevenenveertig jaar. Voor die tijd woonde ik op het adres capelseweg 170. Dit huis huurden wij en hier zijn mijn vijf kinderen geboren. Op een gegeven moment werd het huis te koop aangeboden. Een broer van een zwager van mij kocht het huis en na een gegeven moment moesten wij eruit, dat was een moeilijke tijd, het is bijna zo ver gekomen dat ons gezin (man, vrouw en vijf kinderen) op straat zouden worden gezet. Gelukkig is er toen wat geregeld. Acht maanden hebben we gewoond in een boerendaggelderswoning aan de s-Gravenweg. dat was toen een hele opgave. Mijn man moest naast zijn werk de boer helpen want anders waren we niet verzekerd van onze huisvesting. Wel hadden we intussen een urgentieverklaring. Via kennissen zijn we toen hier terecht gekomen, We konden het huis destijds kopen voor 4500 gulden, we kregen het huis in huurkoop, gelukkig want anders hadden we het toen ook niet kunnen betalen. Hier in dit huis is mijn zesde kind geboren. Toen we hier kwamen wonen bestond de benedenverdieping uit tweekamertjes afgescheiden door een houten wand. In beide kamers was een bedstee, verder was er een piepklein keukentje en een open zolder. De bedstee gebruiken we als klerenkast, boven werden drie slaapkamertjes gemaakt, waar wij met ons zessen sliepen. Er was geen douche, wij wisten ons in een teil, maar dat was toen heel gewoon. Later is er een lavet gemaakt, we hebben de kamer uitgebouwd, althans van twee kamers een gemaakt en de trap verplaatst, verder hebben we eigenlijk niet veel aan het huis gedaan. Dit zijn rug aan rug woningen. Aan beide kanten heb ik burens en aan de andere kant staan ook drie huizen. Aan het eind van het pad hebben we onze schuren, althans ik en de burens, andere burens hebben de schuur weer bij het tuintje getrokken, De woningen zijn gebouwd in 1916, althans dat heb ik altijd gehoord. Ik woon hier met plezier en heb goede burens, mijn naaste burens wonen hier ook al zevenenveertig jaar. De schuren zijn vervangen, en er zijn nog wat foto's zoals het vroeger was, een echte bouwval. Ik wil hier graag nog langer blijven wonen, ik ben inmiddels 83 jaar, heb zes kinderen, kleinkinderen en inmiddels 18 achterkleinkinderen, vier worden en binnenkort nog geboren.. Het huis heeft geen centrale verwarming, er zijn twee gaskachels.

Ik zou hebben kunnen verhuizen naar de Amandelhof, maar wil hier toch zo lang mogelijk blijven wonen. Ik woon hier vlak bij de kerk en daar kan ik lopend naar toe. Ik ben gewetensbezwaard. Ons gezin is nooit ergens voor verzekerd geweest, geen brandverzekering, geen ziekenfondsverzekering. Dat laatste kan nu niet meer, maar voor mij is dit wel geaccepteerd. Toen mijn man overleed heeft hij in het ziekenhuis gelegen. Wij moesten toen 65000 gulden betalen. Mijn kinderen zijn nu wel verzekerd maar ik nog steeds niet. De kerk en de notaris weten dit. Dit huisje is nu zo'n 90.000 euro waard. Wanneer ik ziek ga worden en eventueel naar een ziekenhuis zou moeten, kunnen uit de opbrengst van de verkoop de kosten worden betaald.